

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► **B**

DIREKTIVA SVETA

z dne 12. decembra 1991

o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov

(91/676/EGS)

(UL L 375, 31.12.1991, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Uredba (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008	L 311	1	21.11.2008

DIREKTIVA SVETA

z dne 12. decembra 1991

o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov

(91/676/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 130s Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker delež nitratov v vodi na nekaterih območjih v državah članicah narašča in je že sedaj velik glede na standarde, določene v Direktivi Sveta 75/440/EGS z dne 16. junija 1975 o kakovosti površinske vode za odvzem pitne vode v državah članicah ⁽⁴⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 79/869/EGS ⁽⁵⁾, in v Direktivi Sveta 80/778/EGS z dne 15. julija 1980 o kakovosti vode za prehrano ljudi ⁽⁶⁾, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1985;

ker je v četrtem akcijskem programu varstva okolja Evropskih skupnosti ⁽⁷⁾ navedeno, da Komisija namerava pripraviti predlog za direktivo o nadzorovanju in zmanjšanju onesnaževanja voda, ki ga povzročajo trosenje ali odvajanje živinorejskih odplak in prekomerna uporaba gnojil;

ker je v reformi skupne kmetijske politike, določene v zeleni knjigi Komisije „Perspektive skupne kmetijske politike“, navedeno, da prekomerna uporaba gnojil predstavlja okoljsko tveganje, čeprav je uporaba gnojil, ki vsebujejo dušik, in gnoja potrebna za kmetijstvo Skupnosti, da je potrebno skupno ukrepanje za reševanje problema, nastalega zaradi intenzivne živinorejske proizvodnje, ter da mora kmetijska politika bolj upoštevati okoljsko politiko;

ker Resolucija Sveta z dne 28. junija 1988 o varstvu Severnega morja in drugih voda v Skupnosti poziva Komisijo, da predloži predloge za ukrepe na ravni Skupnosti ⁽⁸⁾;

ker so glavni vzrok za onesnaževanje voda Skupnosti iz razpršenih virov nitrati iz kmetijskih virov;

ker je torej treba, zato da se zavarujejo zdravje ljudi, živi viri in vodni ekosistemi ter zaščitijo drugi načini zakonite rabe vode, zmanjšati onesnaževanje voda, ki ga povzročajo ali ga izzovejo nitrati iz kmetijskih virov, in preprečiti nadaljnje onesnaževanje te vrste; ker je za ta namen pomembno, da se sprejmejo ukrepi za skladiščenje vseh dušikovih spojin in njihovo vnašanje v tla ter za nekatere načine upravljanja zemljišč;

ker onesnaževanje voda z nitrati v eni državi članici lahko vpliva na vode v drugih državah članicah in je zato potrebno ukrepanje na ravni Skupnosti skladno s členom 130r;

ker države članice s spodbujanjem dobre kmetijske prakse lahko za vse vode zagotovijo splošno raven varstva pred onesnaževanjem v prihodnosti;

⁽¹⁾ UL C 54, 3.3.1989, str. 4 in UL C 51, 2.3.1990, str. 12.

⁽²⁾ UL C 158, 26.6.1989, str. 487.

⁽³⁾ UL C 159, 26.6.1989, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 26.

⁽⁵⁾ UL L 271, 29.10.1979, str. 44.

⁽⁶⁾ UL L 229, 30.8.1980, str. 11.

⁽⁷⁾ UL C 328, 7.12.1987, str. 1.

⁽⁸⁾ UL C 209, 9.8.1988, str. 3.

▼B

ker nekatera območja, s katerih se voda steka v vode, ranljive za onesnaževanje z dušikovimi spojinami, zahtevajo posebno varstvo;

ker morajo države članice določiti ranljiva območja ter izdelati in izvesti delovne programe, da zmanjšajo onesnaževanje voda z dušikovimi spojinami na ranljivih območjih;

ker naj bi taki delovni programi vsebovali ukrepe za omejevanje vnosa vseh gnojil, ki vsebujejo dušik, v tla in predvsem za določitev posebnih mejnih vrednosti za vnos živinskih gnojil;

ker je treba spremljati stanje voda in uporabljati referenčne merilne metode za dušikove spojine, da se zagotovi učinkovitost ukrepov;

ker je priznано, da je hidrogeologija v nekaterih državah članicah taka, da lahko mine mnogo let, preden bodo varstveni ukrepi privedli k izboljšanju kakovosti vode;

ker naj bi se ustanovil odbor za pomoč Komisiji pri zadevah v zvezi z izvajanjem te direktive in njenim prilagajanjem znanstvenemu in tehničnemu napredku;

ker naj bi države članice izdelale poročila o izvajanju te direktive in jih predložile Komisiji;

ker naj bi Komisija redno poročala o izvajanju te direktive v državah članicah;

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilja te direktive sta:

- zmanjšati onesnaževanje voda, ki ga povzročajo nitrati iz kmetijskih virov in
- preprečiti nadaljnje onesnaževanje take vrste.

Člen 2

V tej direktivi pomeni izraz:

- (a) „podzemna voda“: vso vodo pod zemeljskim površjem v zasičeni coni in v neposrednem stiku s tlemi ali podtaljem;
- (b) „sladka voda“: naravno vodo z nizko koncentracijo soli, ki je pogosto sprejemljiva kot primerna za odvzem in obdelavo za proizvodnjo pitne vode;
- (c) „dušikova spojina“: katero koli snov, ki vsebuje dušik, razen plinastega molekularnega dušika;
- (d) „živina“: vse živali, ki se vzdržujejo za uporabo ali dobiček;
- (e) „gnojilo“: katero koli snov, ki vsebuje dušikovo spojino ali dušikove spojine in se uporablja za pospeševanje rasti rastlin; lahko vključuje živinska gnojila, ostanke iz ribogojnic in blato iz čistilnih naprav;
- (f) „mineralno gnojilo“: katero koli gnojilo, ki se industrijsko proizvaja;
- (g) „živinsko gnojilo“: iztrebke živine ali mešanico stelje ter iztrebkov živine, tudi predelane;
- (h) „vnos v tla“: dodajanje snovi tlom z nanašanjem na površino ali injiciranjem v tla, vnašanjem pod površino ali mešanjem s površinskimi plastmi tal;
- (i) „eutrofikacija“: bogatenje vode z dušikovimi spojinami, zaradi česar se pospeši rast alg in višjih rastlin, kar povzroči neželene motnje v ravnotežju organizmov v vodi in poslabša njeno kakovost;

▼B

- (j) „onesnaževanje“ : neposredno ali posredno odvajanje dušikovih spojin iz kmetijskih virov v vodno okolje, ki ogroža zdravje ljudi, škoduje živim virom in vodnim ekosistemom, zmanjšuje možnosti za rekreacijo ali ovira druge zakonite načine rabe vode;
- (k) „ranljivo območje“ : območje, imenovano skladno s členom 3(2).

Člen 3

1. Države članice skladno z merili iz Priloge I določijo vode, prizadete zaradi onesnaževanja, in vode, ki bi lahko bile prizadete zaradi onesnaževanja, če se ne bi ukrepalo skladno s členom 5.

2. Države članice v dveh letih po notifikaciji te direktive imenujejo za ranljiva območja vsa znana območja na svojem ozemlju, s katerih se voda steka v vode, določene skladno z odstavkom 1, in ki prispevajo k onesnaževanju. V šestih mesecih po prvem imenovanju obvestijo Komisijo o tem.

3. Kadar na katere koli vode, ki jih država članica določi skladno z odstavkom 1, vpliva onesnaženost voda druge države članice, ki se neposredno ali posredno izlivajo vanje, države članice, katerih vode so prizadete, lahko obvestijo druge države članice in Komisijo o pomembnih dejstvih.

Prizadete države članice, kadar je to primerno skupaj s Komisijo, organizirajo usklajevanje, potrebno za določitev teh virov in ustreznih ukrepov za varstvo prizadetih voda, zato da se zagotovi skladnost s to direktivo.

4. Države članice, kadar je to potrebno in vsaj vsaka štiri leta, pregledajo in po potrebi popravijo ali dopolnijo imenovanje ranljivih območij, tako da se upoštevajo spremembe in dejavniki, ki niso bili predvideni ob prejšnjem imenovanju. O kakršnih koli popravkih ali dopolnitvah k imenovanju obvestijo Komisijo v šestih mesecih.

5. Države članice so izvzete iz obveznosti določiti posamezna ranljiva območja, če izdelajo in uporabijo delovne programe iz člena 5 skladno s to direktivo na svojem celotnem ozemlju.

Člen 4

1. Države članice za zagotovitev splošne ravni varstva pred onesnaževanjem za vse vode v dveh letih po notifikaciji te direktive sprejmejo naslednje ukrepe:

- (a) izdelajo kodeks ali kodekse dobre kmetijske prakse, ki jih bodo kmetje izvajali prostovoljno in naj bi vključevali določbe, ki zajemajo vsaj točke iz Priloge II A;
- (b) pripravijo, kadar je to potrebno, program za spodbujanje uporabe kodeksa(-ov) dobre kmetijske prakse, ki predvideva tudi zagotavljanje usposabljanja in obveščanja kmetov.

2. Države članice Komisiji predložijo podrobnosti o svojih kodeksih dobre kmetijske prakse in Komisija vključi podatke o teh kodeksih v poročilo iz člena 11. S pomočjo prejetih informacij lahko Komisija, če meni, da je to potrebno, da Svetu ustrezne predloge.

Člen 5

1. Države članice za uresničitev ciljev iz člena 1 v dveh letih po prvem imenovanju iz člena 3(2) ali v enem letu od vsakega dodatnega imenovanja iz člena 3(4) izdelajo delovne programe za imenovana ranljiva območja.

2. Delovni program se lahko nanaša na vsa ranljiva območja na ozemlju države članice, če pa država članica meni, da je to primerno,

▼B

se lahko za različna ranljiva območja ali dele območij izdelajo različni programi.

3. V delovnih programih se upoštevajo:
  - (a) razpoložljivi znanstveni in tehnični podatki, predvsem glede vnosa dušika, ki izvira iz kmetijskih in drugih virov;
  - (b) razmere v okolju v ustreznih regijah zadevne države članice.
4. Del ovni programi se izvedejo v štirih letih od izdelave in so sestavljeni iz naslednjih obvezujočih ukrepov:
  - (a) ukrepov iz Priloge III;
  - (b) ukrepov, ki so jih države članice predpisale v kodeksu(-ih) dobre kmetijske prakse, izdelanih skladno s členom 4, razen tistih, ki so bili nadomeščeni z ukrepi iz Priloge III.
5. Države članice v okviru delovnih programov sprejmejo tudi vse dodatne ali okrepljene ukrepe, za katere menijo, da so potrebni, če se na začetku izvajanja ali glede na izkušnje pri izvajanju delovnih programov izkaže, da ukrepi iz odstavka 4 ne bodo zadostovali za uresničitev ciljev iz člena 1. Pri izbiri teh ukrepov države članice upoštevajo njihovo učinkovitost in stroške v primerjavi z drugimi možnimi preventivnimi ukrepi.
6. Države članice pripravijo in izvajajo primerne programe spremljanja stanja, da presodijo učinkovitost delovnih programov, izdelanih na podlagi tega člena.

Države članice, ki uporabljajo člen 5 na svojem celotnem ozemlju, spremljajo delež nitratov v vodi (površinskih vodah in podzemnih vodah) na izbranih merilnih točkah, ki omogočajo določitev obsega onesnaženja vode z nitrati iz kmetijskih virov.

7. Države članice vsaj vsaka štiri leta pregledajo in, če je potrebno, popravijo svoje delovne programe, vključno s kakršnimi koli dodatnimi ukrepi na podlagi odstavka 5. Komisijo obvestijo o kakršnih koli spremembah delovnih programov.

Člen 6

1. Za namene imenovanja in popravljanja imenovanja ranljivih območij države članice:
  - (a) v dveh letih od notifikacije te direktive eno leto spremljajo koncentracijo nitratov v sladkih vodah:
    - (i) na vzorčevalnih postajah na površinskih vodah, predpisanih v členu 5(4) Direktive 75/440/EGS, in/ali na drugih vzorčevalnih postajah, ki so reprezentativne za površinske vode držav članic, vsaj enkrat mesečno in pogosteje ob poplavih;
    - (ii) na vzorčevalnih postajah, ki so reprezentativne za vodonosnike držav članic, v rednih presledkih in ob upoštevanju določb Direktive 80/778/EGS;
  - (b) ponovijo program spremljanja stanja, opisan pod (a), vsaj vsaka štiri leta, razen na tistih vzorčevalnih postajah, kjer je bila koncentracija nitratov v vseh prejšnjih vzorcih manjša od 25 mg/l in se ni pojavil noben nov dejavnik, ki bi lahko povzročil povečanje deleža nitratov; v tem primeru je treba program spremljanja ponoviti le vsakih osem let;
  - (c) pregledajo evtrofičnost svojih sladkih površinskih, rečnih voda ob izlivu v morje in obalnih voda vsaka štiri leta.
2. Uporabljajo se referenčne metode, navedene v Prilogi IV.

▼M2*Člen 7*

Komisija lahko pripravi smernice za spremljanje stanja iz členov 5 in 6 v skladu z regulativnim postopkom iz člena 9(2).

Člen 8

Komisija lahko priloge k tej direktivi prilagodi znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 9(3).

▼M1*Člen 9*

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ⁽¹⁾, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje, določeno v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES, znaša tri mesece.

▼M2

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

▼B*Člen 10*

1. Države članice za obdobje štirih let po notifikaciji te direktive in za vsako nadaljnje štiriletno obdobje predložijo Komisiji poročilo z informacijami, opisanimi v Prilogi V.

2. Poročilo na podlagi tega člena se pošlje Komisiji v šestih mesecih po koncu obdobja, na katerega se nanaša.

Člen 11

Komisija na podlagi informacij, prejetih skladno s členom 10, objavi zbirna poročila v šestih mesecih od prejema poročil držav članic in jih posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu. Glede na izvajanje te direktive in zlasti določb Priloge III Komisija Svetu do 1. januarja 1998 predloži poročilo, kadar je to primerno skupaj s predlogi za spremembo te direktive.

Člen 12

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najkasneje v dveh letih po notifikaciji te direktive ⁽²⁾. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice Komisiji sporočijo besedila določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 13

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, 17.7.1999, str. 23).

⁽²⁾ Ta direktiva je bila notificirana državam članicam 19. decembra 1991.

*PRILOGA I***MERILA ZA DOLOČANJE VODA IZ ČLENA 3(1)**

- A. Vode iz člena 3(1) se določijo med drugim z uporabo naslednjih meril:
1. ali površinske vode, zlasti tiste, ki se uporabljajo ali so namenjene za odvzem pitne vode, vsebujejo ali bi lahko vsebovale, če se ne bi sprejelo ukrepov v smislu člena 5, več nitratov, kot je predpisano skladno z Direktivo 75/440/EGS;
  2. ali podzemne vode vsebujejo več kot 50 mg/l nitratov ali bi lahko vsebovale več kot 50 mg/l nitratov, če se ne bi sprejelo ukrepov v smislu člena 5;
  3. ali so naravna sladkovodna jezera, druga sladkovodna telesa, estuariji, obalne vode in morske vode evtrofne ali bi v bližnji prihodnosti lahko postale evtrofne, če se ne bi sprejelo ukrepov v smislu člena 5.
- B. Pri uporabi teh meril države članice upoštevajo tudi:
1. fizične in okoljske značilnosti voda in kopne površine;
  2. sedanje razumevanje obnašanja dušikovih spojin v okolju (voda in tla);
  3. sedanje razumevanje vpliva ukrepanja na podlagi člena 5.

*PRILOGA II***KODEKS(-I) DOBRE KMETIJSKE PRAKSE**

- A. Kodeks ali kodeksi dobre kmetijske prakse, katerih cilj je zmanjšati onesnaževanje z nitrati in ki upoštevajo razmere v različnih regijah Skupnosti, naj bi vsebovali določbe, ki vključujejo naslednje točke, če so pomembne:
1. obdobja, ko je vnos gnojil v tla neprimeren;
  2. vnos gnojil v tla na strmih pobočjih;
  3. vnos gnojil v tla, nasičena z vodo, poplavljena, zmrznjena ali pokrita s snegom;
  4. pogoje za vnos gnojil v tla blizu vodotokov;
  5. zmogljivost in zgradbo posod za skladičenje živinskih gnojil, vključno z ukrepi za preprečevanje onesnaževanja vode s površinskim odtokom in pronicanjem tekočin, ki vsebujejo živinska gnojila, in odplak, nastalih pri shranjevanju rastlinskih materialov, kot je silaža, v podzemne vode in površinsko vodo;
  6. postopke za vnos v tla, vključno s stopnjo in enakomernostjo nanosa mineralnih in živinskih gnojil, pri katerih bo izguba hranil v vodo ostala na sprejemljivi ravni.
- B. Države članice lahko v svoj kodeks ali kodekse dobre kmetijske prakse vključijo tudi naslednje točke:
7. vodenje rabe zemljišč, vključno z uporabo kolobarjenja in deležem površin, namenjenih stalnim posevkom, v primerjavi s površinami s posevki za letno rahljanje tal;
  8. vzdrževanje najmanjše količine rastlinske odeje med (deževnimi) obdobji, ki bo izrabila dušik iz tal, ki bi sicer lahko onesnažil vodo;
  9. izdelavo gnojilnih načrtov za vsako posamezno kmetijo in vodenje evidence rabe gnojil;
  10. preprečevanje onesnaževanja vode s površinskim odtokom in ponikanjem vode pod doseg korenin posevkov pri namakalnih sistemih.

▼B*PRILOGA III***UKREPI, KI JIH JE PO ČLENU 5(4)(a) TREBA VKLJUČITI V DELOVNE PROGRAME**

1. Ukrepi vključujejo pravila v zvezi z:
  1. obdobji, ko je vnos nekaterih vrst gnojil v tla prepovedan;
  2. zmogljivostmi posod za skladiščenje živinskih gnojil; zmogljivost mora biti večja od tiste, ki je potrebna za skladiščenje med najdaljšim obdobjem, v katerem je vnos v tla na ranljivem območju prepovedan, razen kadar se pristojnemu organu lahko dokaže, da bo kakršna koli količina gnojil, ki presega dejansko zmogljivost skladiščenja, odstranjena na način, ki ne bo škodoval okolju;
  3. omejitvijo vnosa gnojil v tla, ki je skladna z dobro kmetijsko prakso in upošteva značilnosti ranljivega območja, zlasti:
    - (a) razmere v tleh, tip tal in nagib;
    - (b) podnebne razmere, padavine in namakanje;
    - (c) rabo zemljišč in kmetijsko prakso, vključno s kolobarjenjem;
 ter temelji na ravnotežju med:
    - (i) predvidljivo potrebo posevkov po dušiku,
in
    - (ii) preskrbo posevkov z dušikom iz tal in z gnojenjem, ki ustreza:
      - količini dušika v tleh v trenutku, ko ga posevek začne izrabljati v znatni meri (preostala količina ob koncu zime),
      - preskrbi z dušikom preko neto mineralizacije zalog organskega dušika v tleh,
      - dodanim dušikovim spojinam z živinskimi gnojili,
      - dodanim dušikovim spojinam z mineralnimi in drugimi gnojili.
2. Ti ukrepi bodo za vsak kmetijski ali živinorejski obrat zagotovili, da količina živinskega gnojila, vnesenega v tla vsako leto, tudi preko živali samih, ne bo presegala natančno določene količine na hektar.

Ta količina na hektar je količina gnojila, ki vsebuje 170 kg N. Vendar:

  - (a) za prvi štiriletni delovni program države članice lahko dovolijo količino gnojila, ki vsebuje do 210 kg N;
  - (b) med prvim štiriletnim delovnim programom in po njem države članice lahko določijo količine, ki se razlikujejo od zgoraj navedenih. Te količine morajo biti določene tako, da ne posegajo v doseganje ciljev iz člena 1, in upravičene glede na objektivna merila, kot so na primer:
    - dolga rastna doba,
    - posevki, ki sprejmejo veliko dušika,
    - velika neto količina padavin na ranljivem območju,
    - tla z izjemno veliko zmogljivostjo denitrifikacije.

▼M2

Če država članica na podlagi točke (b) drugega pododstavka dovoli drugačno količino, o tem obvesti Komisijo, ki v skladu z regulativnim postupkom iz člena 9(2) prouči utemeljenost te odločitve.

▼B

3. Države članice lahko izračunajo količine iz odstavka 2 na podlagi števila živali.
4. Države članice obvestijo Komisijo, na kakšen način uporabljajo določbe odstavka 2. Glede na prejete informacije lahko Komisija, če meni, da je to potrebno, da Svetu ustrezne predloge skladno s členom 11.

▼B*PRILOGA IV***REFERENČNE MERILNE METODE****Mineralno gnojilo**

Dušikove spojine se določajo po metodi, opisani v Direktivi Komisije 77/535/EGS z dne 22. junija o približevanju zakonodaj držav članic v zvezi z metodami za vzorčenje in analizo gnojil ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 89/519/EGS ⁽²⁾.

Sladke, obalne in morske vode

Koncentracija nitratov se določa skladno s členom 4a(3) Odločbe Sveta 77/795/EGS z dne 12. decembra 1977 o uvedbi skupnega postopka za izmenjavo informacij o kakovosti površinskih sladkih voda v Skupnosti ⁽³⁾, kakor je bila spremenjena z Odločbo 86/574/EGS ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ UL L 213, 22.8.1977, str. 1.

⁽²⁾ UL L 265, 12.9.1989, str. 30.

⁽³⁾ UL L 334, 24.12.1977, str. 29.

⁽⁴⁾ UL L 335, 28.11.1986, str. 44.

*PRILOGA V***INFORMACIJE ZA POROČILA PO ČLENU 10**

1. Izjava o preventivnih ukrepih, sprejetih na podlagi člena 4.
2. Karta, ki prikazuje:
  - (a) vode, določene skladno s členom 3(1) in Prilogo I, z navedbo meril iz Priloge I, ki so bila uporabljena za določitev, pri vsaki vodi;
  - (b) lokacijo imenovanih ranljivih območij, tako da se razlikuje med obstoječimi območji in območji, ki so bila imenovana od prejšnjega poročila.
3. Povzetek rezultatov spremljanja stanja, dobljenih na podlagi člena 6, skupaj z izjavo o razlogih za imenovanje vsakega ranljivega območja in za popravek ali dopolnitev k imenovanju ranljivih območij.
4. Povzetek delovnih programov, izdelanih na podlagi člena 5, zlasti:
  - (a) ukrepi, predpisani v členu 5(4)(a) in (b);
  - (b) informacije, predpisane v Prilogi III(4);
  - (c) kakršnikoli dodatni ali okrepljeni ukrepi, sprejeti na podlagi člena 5(5);
  - (d) povzetek rezultatov programov spremljanja stanja, izvedenih na podlagi člena 5(6);
  - (e) domneve držav članic o verjetnem časovnem obdobju, v katerem se pričakuje, da se bodo vode, določene skladno s členom 3(1), odzvale na ukrep iz delovnega programa, skupaj s stopnjo negotovosti teh domnev.